

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. M.**

oskarżonego z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 grudnia 2023 r.

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 12 września 2023 r., sygn. akt IV Ka 890/23,

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Wieliczce

z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 440/21

i przekazujący sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

p o s t a n o w i ł

1. oddalić skargę,

2. obciążyć oskarżonego kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie skargi.

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że w okresie od 31 lipca 2015 r. do dnia 21 marca 2017 r. w S., K. i K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami (co do których skierowano uprzednio akt oskarżenia), ustaloną osobą (co do której postępowanie karne o sygn. PK IV WZ Ds. [...] pozostaje na biegu) oraz ustaloną

osobą (co do której wyłączono materiały do odrębnego postępowania), uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste grupy I-N i IV-N, tj. marihuany w ilości nie mniejszej niż 10 kilogramów o wartości detalicznej nie mniejszej niż 200.000 zł, które nabył od ustalonej osoby, co do której wyłączono materiały do odrębnego postępowania, celem ich dalszego zbycia, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia, w okresie od 4 marca 2015 r. do 12 lipca 2016 r. kary 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w N. z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. [...] tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Wieliczce, wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 440/21, uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy w Krakowie, po rozpoznaniu kasacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść, wyrokiem z dnia 12 września 2023 r., sygn. akt IV Ka 890/23, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Wieliczce do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego wniósł skargę na wyrok Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości i zarzucając mu mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, a to art. 437 § 2 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, że w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do uchylenia wyroku Sądu I instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, w szczególności poprzez uznanie, że zachodzi konieczność ponownej analizy materiału dowodowego i ponownego przesłuchania części świadków wymienionych w apelacji prokuratorskiej, w sytuacji, gdy czynności Sądu I instancji nie zostały przeprowadzone z rażącym naruszeniem prawa, ale w granicach swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego, a ewentualne uchybienia mogły być bez przeszkód sanowane w toku postępowania odwoławczego przez Sąd II instancji poprzez przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego, niekoniecznie w tak szerokim zakresie jak to wskazano w uzasadnieniu skarżonego wyroku z dnia 12 września 2023 r., tym bardziej, że Sąd odwoławczy może prowadzić uzupełniające postępowanie dowodowe, zaś Sąd II instancji w

skarżonym wyroku nie tylko nie wykazał, że w sprawie zachodzą podstawy do wydania wobec oskarżonego wyroku skazującego, ani że zachodzi chociażby możliwość wydania wyroku skazującego w stosunku do oskarżonego w ponownym postępowaniu przed Sądem I instancji, co jest niewystarczające dla przyjęcia wystąpienia reguły *ne peius* określonej w art. 454 § 1 k.p.k., której nie można domniemywać, wreszcie wskazana przez Sąd odwoławczy konieczność dokonania analizy materiału dowodowego nie mieści się w podstawach wyroku kasatoryjnego.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 437 § 2 k.p.k. sąd odwoławczy może uchylić orzeczenie i przekazać je sądowi I instancji do ponownego rozpoznania tylko w jednym z trzech przypadków: zaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych, konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości oraz wówczas, gdy wydanie wyroku reformatoryjnego naruszyłoby regułę *ne peius*, wskazaną w art. 454 § 1 k.p.k.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w Krakowie motywowane było przekonaniem tego Sądu o konieczności skazania M. M. za zarzucony mu czyn. Sąd *ad quem* nie mógł sam wydać orzeczenia skazującego, gdyż stała temu na przeszkodzie reguła *ne peius* z art. 454 § 1 k.p.k. Podstawa ta mieści się w katalogu przesłanek uchylenia wyroku przez sąd odwoławczy, wymienionych w art. 437 § 2 k.p.k., a więc wydanie wyroku kasatoryjnego w niniejszej sprawie w analizowanym zakresie było dopuszczalne.

Nie oceniając prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia pod względem merytorycznym (gdyż nie leży to w kompetencjach Sądu Najwyższego w postępowaniu w przedmiocie skargi na wyrok sądu odwoławczego - por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2021 r., V KS 3/21), należy stwierdzić, iż tak orzekając Sąd Okręgowy w Krakowie nie uchybił treści art. 437 § 2 k.p.k. Sąd ten nie uchylił wyroku Sądu I instancji wskazując na konieczność przeprowadzenia w postępowaniu ponownym czynności, które mogłyby być sanowane w toku postępowania odwoławczego, jak twierdzi obrońca, lecz w

związku z przekonaniem, że dotychczas zgromadzony materiał dowodowy uzasadnia wydanie względem oskarżonego orzeczenia skazującego. Przesłanka ta należy do katalogu określonego w art. 437 § 2 k.p.k., stąd brak jest podstaw do skutecznego zaskarżenia wyroku Sądu odwoławczego w trybie art. 539a k.p.k.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia przedmiotowej skargi, Sąd Najwyższy postanowił ją oddalić, o kosztach postępowania orzekając na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.

[SOP]

[a!]